

ikke vilde lade sig bruge som Redskab for Andre, der vilde misbruge Pressen. Forsaavidt det er bemærket, at denne Betyggelse skulde være overflødig, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Loven dog derved henleder Vedkommendes Opmærksomhed paa, at det skal være en berettiget Bogtrykker, der trykker Skriftet, og at i modsat Fald baade den, der benytter den uberettigede Bogtrykker, og denne selv er underkastet Straf, Noget, der ellers ikke er en Følge af den almindelige Lovgivning. Forsaavidt der er anført, at denne Bestemmelse vilde være fortrædigende for Forfatterne eller Andre, der benyttede Pressen, maa det bemærkes, at det dog ikke synes, at der enten for Forfattere, Forlæggere, Udgivere eller Redactører kan være noget Fortrædigende i, at de henvises til alene at benytte en berettiget Bogtrykker, og med Hensyn til Bogtrykkerne selv kan dette jo end mindre finde Sted, da det meget mere maa være en Betyggelse for dem, at Loven forbyder Noget at benytte en uberettiget Bogtrykker. Udvalgets Fleerhed har derfor ikke troet at burde optage det Forslag, der gik ud paa at udelade denne Bestemmelse, om end flere af Udvalgets Medlemmer have fundet det tvivlsomt, hvorvidt der navnlig kunde være Anledning til at optage det af den ærede 1ste Landsstingsmand for 1ste Valgkreds (H. P. Hansen), stillede Ændringsforslag. Af de af Udvalget stillede Ændringsforslag til denne Paragraph skal jeg tillade mig, at henlede Opmærksomheden paa det Ændringsforslag, der gaaer ud paa at sikkre Forlæggeren eller Commissionsnairen, ligesom ogsaa tillige Udgiveren, Redactøren og Forfatteren, mod at blive ansættede med dobbelte Bøder. Naar det nemlig i Paragraphens 2den Pasfus hedder: „For Overtrædelse heraf straffes Bogtrykkeren, saavel som Enhver, der forhandler eller paa anden Maade uddeler Skriftet, med Bøder fra 50 til 200 Rbd.“, og dernæst i 3die Pasfus: „Kan Bogtrykkeren ikke udfindes, gaaer det ham paa hvilende Ansvar over paa Forlæggeren eller den, hos hvem Skriftet er udkommet i Commission, derefter paa Udgiveren, ved periodiske Blade Redactøren, og endelig paa Forfatteren,“ saa synes det, som om, naar den Paagjældende derhos havde for-

handlet eller paa anden Maade uddeelt Skriftet, maatte han isendes Mulct for begge de Virksomheder, han saaledes havde udvirket, og altsaa straffes med dobbelte Bøder; dette har Udvalget imidlertid ikke kunnet finde billigt, og har derfor søgt at tilføie en Bestemmelse, hvorved en saadan Fortolkning af Paragraphen kunde undgaaes. Da det med Hensyn til den Bestemmelse, at Skrifter heri Riget skulde trykkes hos en berettiget Bogtrykker, maatte være af almindelig Interesse at have Kundskab om, hvilke Bogtrykkere der findes her i Riget, har Udvalget optaget en Indstilling, der gaaer ud paa, at give Folk Leilighed til at faae Underretning om, hvilke berettigede Bogtrykkere, der ere her i Riget. Fremdeles har Udvalget indstillet, at Bødernes Minimum nedsættes fra 50 til 10 Rbd., og endelig har Udvalget troet at burde indstille, at de sidste Ord i Paragraphen fra „derefter paa Udgiveren,“ maatte gaae ud: „Bed Overveelse i Udvalget, har man nemlig troet, at der dog maaskee kunde tænkes Tilfælde, hvor Forfattere, med hvem Redactører og Udgivere stilles paa lige Fod, kunde underkastes et Ansvar, som de ikke havde forskyldt; men som Følge af denne Forandring vil der foregaae en lignende Forandring i det 6te Punkt paa Afstemningslisten, idet der staaer, at der efter Paragraphens sidste Ord „Forfatteren“ tilføies „dog at disse Personer“ etc. Naar disse Ord udgaae, vil den Tilføielse, som Udvalget har foreslaaet, ikke komme til at slutte sig til Ordet „Forfatteren“, men til Ordet „Commission“.

Formanden: Det er dog vel kun subsidiairt, at denne Forandring skulde foretages i Udvalgets Forslag.

Ordføreren: Ja, det er under Forudsætning af, at Udvalgets Forslag om, at Slutningsordene skulle udgaae, gik igjennem.

Formanden: Ja, under Forudsætning af, at det gik igjennem, altsaa subsidiairt.

Ordføreren: Ja. Hvad Paragraph 2 angaaer, da er der fastsat Straf for urigtig Angivelse af Bogtrykker fra 100 til 500 Rbd. Denne Brode er en anden end den, der omtales i Paragraph 1, der kun gaaer ud paa Udeladelse af Navn tilligemed Trykkested paa Skriftet. Udvalget har derfor troet, at denne